

Dosar nr. ####/####

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI
ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de #####

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: #####

Judecător: #####

Grefier: #####

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de apelanta-reclamantă #####, în numele și pentru membrii săi de sindicat: #####, împotriva sentinței civile nr. ##### pronunțate de #####, în dosarul nr. #####, în contradictoriu cu intimata-pârâtă #####, cauza având ca obiect „#####”.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, conform dispozițiilor art. 119 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, privind obiectul cauzei, părțile, legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, precum și următoarele: s-a solicitat, prin cererea de apel, judecarea cauzei și în lipsa părților; la data de #####, prin Serviciul registratură, intimata-pârâtă a depus întâmpinare, în dublu exemplar; la data de #####, prin Serviciul registratură, apelanta-reclamantă a depus cerere de probatorii, într-un exemplar.

Curtea pune în discuție, raportat la prevederile O.U.G. nr. 62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru lămurirea chestiunii de drept incidente în cauză, în sensul de a se statua dacă în interpretarea prevederilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică, ce a efectuat triajul epidemiologic din punctele de trecere a frontierei potrivit art. 8 alin. 5 din OUG nr. 11/2020 din 4 februarie 2020, este îndreptățit la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. unic, lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, potrivit art. 7 alin. 5 Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017 și reține cauza în pronunțare asupra acestui aspect.

CURTEA,

În temeiul art. 396 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea la data de #####, stabilind că pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de #####.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, #####.

Președinte,
#####

Judecător,
#####

Grefier,
#####

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI
SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de #####

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: #####

Judecător: #####

Grefier: #####

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de apelanta-reclamantă #####, în numele și pentru membrii săi de sindicat: #####, împotriva sentinței civile nr. ##### pronunțate de #####, în dosarul nr. #####, în contradictoriu cu intimata-pârâtă #####, cauza având ca obiect „#####”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din ##### și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 alin.1 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea în cauză pentru astăzi, când:

CURTEA,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o dezlegare de principiu cu privire la o chestiune de drept, constată următoarele:

I.Expunerea succintă a procesului:

1.Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul ##### la data de #####, sub nr. de dosar #####, reclamanta #####, în numele și pentru membrii de sindicat ##### a solicitat în contradictoriu cu pârâta ##### obligarea pârâtei la calcularea și plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase de muncă, respectând quantumul minim de 55% până la 85% din salariul de bază prevăzut de Legea nr.153/2017 și HG nr. 153/2018, începând cu data de ##### și pentru viitor, în sumă actualizată cu indicele de inflație de la data exigibilității fiecărei obligații de plată și până la data plății efective și dobânda legală penalizatoare la data plății efective, cu plata cheltuielilor de judecată.

În justificarea pretențiilor, reclamanta face referire la declararea pandemiei generate de infecție cu virusul SARS - CoV2 (COVID19) la data de 11 martie 2020, de către Organizația Mondială a Sănătății, respectiv la instituirea de către Președintele României a stării de urgență prin Decretele nr. 195/2020 și nr.2 40/2020, urmată de instituirea stării de alertă la nivel național.

Astfel, invocând faptul că în perioada în care a fost declarată pandemia de coronavirus membrii de sindicat reprezentați au efectuat triajul epidemiologic în punctele de trecere a frontierei, respectiv în vâmi și aeroporturi, potrivit prevederilor art. 8 alin. 5 din O.U.G. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei, reclamanta apreciază că membrii de sindicat reprezentați sunt îndreptățiți la plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase de muncă, respectând quantumul minim de 55% și până la 85% , astfel cum acesta este prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și detaliat de H.G. nr.153/2018, fiind indicate prevederile Articolului unic Anexa II lit. A pct. 1 și 9 din Regulamentul – cadru.

Astfel, susține reclamanta că, potrivit Anexei II lit. A punctele 1 și 9 din H.G. nr. 153/2018, personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, respectiv participă efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și alte asemenea stabilite de Ministerul Sănătății, beneficiază de un spor de la 55% până la 85% din salariul de bază, invocând drept practică judiciară sentința civilă nr. ##### din data de ##### pronunțată de #####.

2. Apărările formulate în raport cu cererea de chemare în judecată

Prin întâmpinarea formulată pârâta ##### a susținut netemeinicia pretențiilor reclamantei.

Astfel, pârâta a arătat că atribuțiile compartimentului din care fac parte membrii de sindicat reprezentați, personal contractual din cadrul #####, cu funcția de medici și asistenți, sunt specificate la capitolul III, art. 17, pct. VIII, lit. E , lit. B, lit. C din Regulamentul OMS nr. 1078/2010 de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București.

A apreciat pârâta, în esență, că salariații în cauză nu întrunesc cerințele acordării sporului solicitat , acesta putând fi acordat persoanelor ce își desfășoară activitatea în condiții de muncă deosebit de periculoase, potrivit dispozițiilor art. 7, alin. (1) lit. b și alin. (5) din Anexa nr. II, Cap. II al Legii-cadru nr. 153/2017.

Potrivit opiniei pârâtei, personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică nu se încadrează în categoria de personal vizată de prevederile anterior menționate, acestea fiind unități subordonate Ministerului Sănătății, astfel că salariații acestora pot beneficia de sporul în cauză doar dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu personalul care beneficiază de aceste sporuri conform art. 7 alin. 5 coroborat cu art. 7 alin. 1 lit. b) al Capitolului II din Anexa nr. 2 a Legii -cadru nr. 153/2017. Astfel, s-a menționat că, pentru a beneficia de spor, trebuie ca salariații reprezentați de reclamantă să își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase de muncă și să participe efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unei epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin Ordin. Aceste cerințe au fost apreciate a fi neîndeplinite, prin raportare la cele constatate prin buletinul de determinare prin expertizare nr. 50 înregistrat la ##### cu nr. ##### întocmit ca urmare a expertizării locurilor de muncă, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. 1 al Regulamentului-cadru aprobat în baza art. 23 din Legea nr.153/2017, din care rezultă că activitatea salariaților din ##### și ##### se desfășoară în condiții de muncă periculoase și vătămătoare, iar a celor din Compartimentul de Evaluare și Promovare a Sănătății în condiții de muncă vătămătoare.

S-a mai arătat că din materialul probator administrat rezultă că membrii de sindicat, în desfășurarea activității, au fost nominalizați în triajul epidemiologic în vâmi și aeroport, fără a fi dovedit faptul că au îndeplinit în mod concret activități care să justifice acordarea sporului solicitat, respectiv că au participat efectiv la aplicarea măsurilor de limitare a unei epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin Ordin.

A susținut pârâta, referitor la invocarea de către reclamanti a sentinței civile nr. #####, că nu a fost parte în respectivul dosar și nici într-un alt dosar prin care să fi fost obligată la negocierea și acordarea sporului solicitat.

3. Soluția primei instanțe

Prin sentința civilă nr. ### din data de #####, ##### a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta #####, în numele membrilor de sindicat reprezentați, în contradictoriu cu pârâta #####, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a analizat temeinicia cererii membrilor de sindicat reprezentați, angajați ai pârâtei ##### la ##### (pozițiile ### din cerere), la ##### (pozițiile ### din cerere), respectiv ##### (pozițiile ### din cerere), de obligarea a pârâtei la plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase de muncă, respectând cuantumul minim de 55% până la 85% din salariul de bază prevăzut de Legea 153/2017 și HG I 153/2018, începând cu data de ##### și pentru viitor, prin raportare la dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (5) din

Capitolul II al Anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, Articol unic lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018.

S-a reținut că din analiza coroborată a acestor texte legale rezultă că poate beneficia de sporul pentru condiții deosebit de periculoase, de până la 85% din salariul de bază, personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică, în raport cu condițiile de muncă, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, respectiv în situația unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății, iar de spor de la 55% până la 85% din salariul de bază poate beneficia personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul direcțiilor de sănătate publică, al Institutului Național de Sănătate Publică și din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie care participă efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin.

S-a apreciat că probatoriul administrat nu dovedește că membrii de sindicat în litigiu au participat efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a epidemiei de SARS-COV2, prin efectuarea de anchete epidemiologice pe toată durata stării de urgență și a stării de alertă, nefiind depus un raport de activitate pentru perioada de referință care să fie avizat și însoțit de pârâtă ca certificare a activității derulate de aceștia, prin raportare la susținerile pe care le-au formulat în cererea de chemare în judecată.

Așadar, s-a reținut că activitatea desfășurată de membrii de sindicat pentru care s-a formulat cererea nu a avut loc în aceleași condiții cu cea desfășurată de personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, în situația unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății, acel personal fiind în contact direct cu bolnavii, spre diferență de personalul de specialitate medico-sanitar din cadrul #####, #####, #####.

Prin raportare la buletinul de determinare prin expertizarea locurilor de muncă nr. #####, tribunalul a reținut că activitatea reclamanților din cadrul ##### și din cadrul ##### se desfășoară în condiții de muncă periculoase și vătămătoare, iar activitatea reclamanților din cadrul ##### se desfășoară în condiții de muncă vătămătoare și nicidecum în condiții deosebit de periculoase.

Prima instanță a apreciat că pentru acordarea sporului pretins este relevant modul în care sunt definite condițiile de muncă deosebit de periculoase în art. 2 lit. c din Regulament, fiind relevantă și cerința ca riscurile să nu poată fi eliminate, invocându-se că potrivit subpunctului (III) al art. 2, lit. „c” condițiile deosebit de periculoase presupun riscul de contagiune ridicat sau riscul unei infectări accidentale determinate de participarea în campanii de prevenire și combatere de epidemii deosebit de grave.

S-au mai avut în vedere că potrivit prevederilor O.M.S. nr. 807/2020, cu modificările și completările ulterioare, recoltarea probelor pentru depistarea infecției cu virusul SARS-CoV-2 se efectua de către unitățile sanitare, pentru contactii din focare și contactii cazurilor confirmate, analiza probelor recoltate fiind făcută unitățile sanitare care dețineau laboratoare cu capacitate de testare pentru COVID-19 de tip RT-PCR, în laboratorul propriu, iar pentru cele care nu dețineau laboratoare cu capacitate de testare solicita DSP-lui preluarea probelor și transportul acestora la un alt laborator.

S-a avut în vedere, de asemenea, că textul legal impune existența unui ordin al Ministerului Sănătății prin care să fi fost declarată o epidemie deosebit de gravă sau o altă situație asemănătoare, nefiind adoptat niciun act normativ al Ministerului Sănătății care să reglementeze existența unor situații de natura celor mai sus menționate în actul normativ anterior menționat.

În raport de cele expuse, tribunalul a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru acordarea sporului solicitat de către reclamantă, în numele și pentru membrii de sindicat, astfel că a respins capătul principal de cerere, ca neîntemeiat.

4. Apelul

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta #####, în numele și pentru membrii de sindicat reprezentați.

În motivarea căii de atac, se apreciază că prima instanță a pronunțat o hotărâre netemeinică și nelegală, solicitându-se a se avea în vedere susținerile formulate în fața primei instanțe, reiterate, precum și probele administrate.

Raportat la considerentele sentinței apelate, se reiterează că în perioada în care a fost declarată pandemie de coronavirus membrii de sindicat reprezentați au efectuat triaj epidemiologic în vămi și la aeroport, fapt necontestat de intimata pârâtă prin întâmpinarea depusă în primă instanță. Deși, intimata pârâtă a invocat prin întâmpinare expertizarea locurilor de muncă, potrivit buletinului de determinare prin expertizare nr.### înregistrat la ##### cu nr. #####, nu a invocat o expertizare a locurilor de muncă, precum și a locurilor în care au fost trimiși să desfășoare activitate în perioada pandemiei de coronavirus, neindicând un buletin de determinare ulterior datei de #####. Prin urmare, se apreciază că în mod greșit prima instanță face referire la buletinul de determinare prin expertizarea locurilor de muncă nr. #####, anterior declarării pandemiei de coronavirus și a măsurilor care au fost luate pe teritoriul României începând cu luna martie 2020.

Se mai arată, raportat la faptul că prima instanță a respins acțiunea pe motiv că nu a fost emis un ordin al ministrului sănătății prin care să fi fost declarată o epidemie deosebit de gravă sau o altă situație asemănătoare, că la data de 11 martie 2020 Organizația Mondială a Sănătății a declarat pandemie de COVID -19, fiind de notorietate măsurile care au fost adoptate în România începând cu data de #####.

Susține apelanta că triajul epidemiologic efectuat în vămi și aeroport a avut ca scop limitarea răspândirii virusului și depista persoanele bolnave, existând riscul ca membrii de sindicat reprezentați să ia contact direct cu bolnavi, apreciind, în concluzie, că în mod greșit a apreciat prima instanță că nu ar fi îndeplinite condițiile pentru a le fi acordat sporul solicitat.

5). Apărările intimatei ##### în raport de cererea de apel

Intimata ##### a formulat întâmpinare la cererea de apel, apreciind că prima instanță a respins în mod corect cererea de chemare în judecată.

În esență, intimata invocă prevederile art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (5) din Capitolul II al Anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, Anexa nr. 2 - Articol unic la Regulament-cadru - H.G. nr. 153 din 29 martie 2018. Raportat la acestea, susține că poate beneficia de spor pentru condiții deosebit de periculoase, de până la 85 % din salariul de bază, personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică, în raport cu condițiile de muncă, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și imitațiile medico-sociale, respectiv în situația unor epidemii deosebit de grave și alte asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății, iar de spor de la 55% până la 85%' din salariul de bază poate beneficia personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul direcțiilor de sănătate publică, al Institutului National de Sănătate Publică și din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie care participa efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și alte asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin. Raportat la acestea, intimata apreciază că membrii de sindicat reprezentați nu au participat efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a epidemiei SARS-COV2, astfel că activitatea acestora nu a avut loc în aceleași condiții cu cea desfășurată de personalul de specialitate medico -sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, în situația unor epidemii deosebit de grave și în alte asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății, acel personal fiind în contact direct cu bolnavii, spre diferență de personalul din cadrul #####, #####, #####.

Se mai susține că potrivit buletinului de expertizare a locului de muncă nr. ##### membrii de sindicat își desfășoară activitatea atât în condiții de muncă vătămătoare, cât și periculoase și vătămătoare, nicidecum deosebit de periculoase, astfel cum sunt definite acestea de art.2 lit. c din Regulament (acele condiții ce pot produce îmbolnăviri ale lucrătorilor prin expunere la agenți biologici, substanțe chimice periculoase, suprasolicitare neuropsihică deosebită și unde

riscul este prezent, indiferent de utilizarea mijloacelor de protecție individuală). În plus, se susține că pentru acordarea sporului, indiferent de măsurile pe care le-ar lua angajatorul, este necesar ca riscurile să nu poată fi eliminate, intimata reluând și considerentele reținute și de către prima instanță întemeiate pe prevederile OMS nr. 807/2020 ce a fost stabilit atribuțiile laboratoarelor în activitatea de testare în vederea depistării infecției cu virusul SARS-CoV-2, respectiv coordonare, recoltarea și transportul probelor prelevate de unitățile sanitare către laboratoare.

Se apreciază nefondate susținerile apelantei privind neexpertizarea locurilor în care aceștia au fost trimiși să desfășoare activitate de triaj epidemiologic, precizându-se că locul acestora de muncă care se expertizează este, după caz, #####(pozițiile ### din apel), #####(pozițiile ### din apel), #####(pozițiile ##### din apel), nefiind supusă expertizării și activitatea de triaj efectuată conform prevederilor art. 8, pct.5 din OUG nr. 11/2020,

Referitor la proba cu înscrisuri propusă de intimata-reclamantă, respectiv înscrisuri privind activitatea de triaj epidemiologie în vămii și aeroporturi, intimata susține că nu este utilă soluționării cauzei, recunoscând desfășurarea unor astfel de activități.

În concluzie, se apreciază drept nefondate criticile apelantei, nefiind îndeplinită condiția prevăzută de art. 7 alin. (1) lit. b) din Capitolul II al Anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, membrii de sindicat reprezentați nedesfășurându-și activitatea în locuri de muncă încadrate în condiții deosebit de periculoase, ci în condiții periculoase sau vătămătoare, așa cum s-a consemnat în buletinul de expertizare a locurilor de munca. Deși, din probatoriul administrat în cauză rezultă că membrii de sindicat, în desfășurarea activității, au fost nominalizați în triajul epidemiologie în vămii și aeroport, nu au dovedit faptul că au îndeplinit în mod concret activități care să justifice acordarea sporului solicitat, respectiv că au participat efectiv la aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin.

Astfel, se arată că sporul solicitat de reclamantă este un spor prevăzut a fi acordat persoanelor ce își desfășoară activitatea în condiții de muncă deosebit de periculoase, respectiv personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, în situațiile stabilite de actul normativ. Sub acest aspect, se menționează că personalul direcțiilor de sănătate publică nu se încadrează în această categorie de personal, direcțiile de sănătate publice județene nefiind unități sanitare/medico-sanitare, ci unități subordonate Ministerului Sănătății (anexa nr. 2 la HG nr. 144/2010, Secțiunea A, pct. 1, subpunctul 1), reprezentând servicii deconcentrate ale Ministerului Sănătății, în teritoriul de competență reprezentat de județ, ca unitate administrativ-teritorială, astfel că personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică poate beneficia de spor, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu personalul care beneficiază de aceste sporuri - conform art. 7, alin. (5), coroborat cu art. 7, alin. (I), lit. b) al Capitolului II din Anexa nr. 2 a Legii-cadru nr. 153/2017.

Se reiterează cele stabilite la nivelul instituției urmare a expertizării locurilor de muncă prin buletinul de determinare prin expertizare nr. ### înregistrat la ##### cu nr. #####, din care nu rezultă că activitatea membrilor de sindicat reprezentați de desfășoară în condiții deosebit de periculoase de muncă, precum și susținerile privind neîndeplinirea condiției ca aceștia să fi participat efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin, condiție prevăzută de articolul unic din Anexa nr. II, lit. A, pct. 1 la Regulamentul anexă la HG nr. 153/2018.

II. Chestiunea de drept cu privire la care se solicită dezlegarea dată de instanța supremă:

Dată fiind interpretarea diferită oferită de părți prevederilor art. 8 alin. 1 lit. a din O.U.G. nr. 43/2020, instanța de apel apreciază că se impune ca instanța supremă să dezlege următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea prevederilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică, ce a efectuat triajul epidemiologic din punctele de trecere a frontierei

potrivit art. 8 alin. 5 din OUG nr. 11/2020 din 4 februarie 2020, este îndreptăţit la acordarea sporului pentru condiţii deosebit de periculoase prevăzut de art. unic, lit. A, pct.1 şi 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, potrivit art. 7 alin. 5 Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017.”

III. Punctul de vedere al părţilor cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Părţile nu şi-au exprimat opinia cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, nefiind prezente la termenul în care s-a pus în discuţie sesizarea instanţei supreme.

IV. Admisibilitatea sesizării Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept:

Potrivit art. 2 alin. I cu referire la art. 1 din O.U.G. nr.62/2024, dacă în cursul judecăţii proceselor privind stabilirea şi/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/şi cele privind raporturile de muncă şi de serviciu ale acestui personal, completul de judecată investit cu soluţionarea cauzei în primă instanţă sau în calea de atac, verificând şi constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluţionarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie nu a statuat şi aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluţionare, va solicita acesteia să pronunţe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 4 din acelaşi act normativ, dispoziţiile acestuia se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de proceduri civilă republicat, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit interpretării date de instanţa supremă prin ghidul emis, din coroborarea textelor de lege sus-menţionate rezultă că admisibilitatea sesizării întemeiate pe dispoziţiile O.U.G. nr. 62/2024 trebuie analizată inclusiv prin raportare la normele generale în materie, cuprinse în art. 519 şi art. 520 Cod procedură civilă.

Potrivit art. 519 Cod de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecăţii, un complet de judecată al Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, al curţii de apel sau al tribunalului, investit cu soluţionarea cauzei în ultimă instanţă, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluţionarea pe fond a cauzei respective, este nouă şi asupra acesteia Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie nu a statuat şi nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluţionare, va putea solicita Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie să pronunţe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 520 alin. (1) Cod de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susţin admisibilitatea sesizării potrivit dispoziţiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată şi al părţilor.”

Concluzia care se desprinde din coroborarea acestor dispoziţii este aceea că sesizarea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie poate fi dispusă atât de un complet de judecată investit cu soluţionarea cauzei în primă instanţă, cât şi de un complet de judecată investit cu soluţionarea cauzei într-o cale de atac, observându-se că, spre deosebire de condiţiile de admisibilitate ale sesizării în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile circumscrise art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiţia noutăţii chestiunii de drept invocate.

Referitor la celelalte condiţii de admisibilitate, se apreciază că acestea sunt îndeplinite.

Astfel, se reţine că, în speţă, membrii de sindicat reprezentaţi de reclamanta apelantă, având funcţiile de asistent principal igienă, fizician medical, chimist, medic şi asistent medical în cadrul #####, solicită calcularea şi plata sporului pentru condiţii deosebit de periculoase de muncă

reglementat de prevederile art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și Articol unic Anexa II lit. A pct. 1 și 9 din H.G. nr.153/2018 - Regulament-Cadru din 2018 privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială", în cuantum de minim de 55% până la 85% din salariul de bază, începând cu data de ##### și pentru viitor, sume actualizate cu indicii de inflație, la care să se adauge și dobânda legală penalizatoare la data plății efective; cu cheltuieli de judecată.

Prin urmare, raportat la categoria de personal din care fac parte membrii de sindicat reprezentați de apelanta reclamantă, se constată că prezentul litigiu vizează stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, vizat de prevederile O.U.G nr.62/2024.

Totodată, Curtea constată îndeplinită și situația premisă avută în vedere de legiuitor la edictarea OUG nr.67/2024, asupra chestiunii de drept mai sus-redate, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nestatuând până în prezent, iar aceasta nefăcând nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În ceea ce privește cerința existenței unei chestiuni de drept, se reține că îndeplinirea acestei condiții de admisibilitate a sesizării se impune a fi analizată în contextul particularităților procedurii reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care are un caracter special și parțial derogatoriu de la dispozițiile de drept comun. În cauză, se apreciază că problema de drept în discuție prezintă un grad de dificultate suficient pentru a justifica intervenția instanței supreme având în vedere că își are izvorul în reglementări nou-intrate în vigoare, iar modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017 și HG nr. 153/2018, în raport cu diferite categorii de sporuri, inclusiv cu sporul în cauză, conturează riscul apariției unei jurisprudențe neunitare, al unor soluții divergente, ceea ce s-a dorit a fi evitat prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, împrejurare ce justifică deci necesitatea declanșării mecanismului de unificare a jurisprudenței de către instanța supremă.

Raportat la obiectul litigiului, mai sus expus, se constată îndeplinită și cerința potrivit căreia soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere. Problema de drept dedusă interpretării instanței supreme, chemată a dezlega dacă în temeiul prevederilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, sporul pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. unic, lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, potrivit art. 7 alin. 5 Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017 se cuvine și personalului din cadrul direcțiilor de sănătate publică, ce a efectuat triajul epidemiologic din punctele de trecere a frontierei potrivit art. 8 alin. 5 din OUG nr. 11/2020 din 4 februarie 2020, este esențială, direct incidentă în soluționarea cauzei, în condițiile în care obiectul litigiului constă tocmai în acordarea acestui spor.

În consecință, Curtea apreciază drept admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr.62/2024, soluționarea apelului depinzând de lămurirea modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, fiind necesar a se statua dacă, în interpretarea acestora, personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică, ce a efectuat triajul epidemiologic din punctele de trecere a frontierei potrivit art. 8 alin. 5 din OUG nr. 11/2020 din 4 februarie 2020, este îndreptățit la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. unic, lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, potrivit art. 7 alin. 5 Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017.

V. Opinia completului de judecată

În exprimarea opiniei completului de judecată, se reiterează că, în accepțiunea Curții, se impune sesizarea instanței supreme în temeiul O.U.G. nr.62/2024, chestiunea de drept necesar a fi dezlegată având un de dificultate suficient pentru a justifica intervenția Înaltei Curți de Casație și

Justiție, având în vedere că modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017 și HG nr. 153/2018, în raport cu categoria sporului în cauză, conturează riscul apariției unei jurisprudențe neunitare, impunându-se deci rezolvarea de principiu a chestiunii de drept în speță în vederea înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății, dat fiind scopul acestui act normativ, devoluat în expunerea de motive.

Astfel, în exprimarea opiniei asupra chestiunii de drept relevante în speță, Curtea reține că membrii de sindicat reprezentați în cauză, având funcția de asistent principal igienă, fizician medical, chimist, medic și asistent medical în cadrul #####, au efectuat triajul epidemiologic în punctele de trecere a frontierei, respectiv în vămi și aeroporturi, potrivit prevederilor art. 8 alin. 5 din O.U.G. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei. În raport de această activitate, salariații solicită în prezenta cauză acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase de muncă reglementat de prevederile art. 7 alin. (1) lit. b) de la Cap. II din Anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și Articol unic Anexa II lit. A pct. 1 și 9 din H.G. nr. 153/2018 - Regulament-Cadru din 2018 privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială", începând cu data de ##### și pentru viitor, sume actualizate cu indicii de inflație, la care să se adauge și dobânda legală penalizatoare la data plății efective.

Intimata angajator are o interpretare diferită a prevederilor legale ce constituie sediul materiei pentru sporul ce face obiectul pretențiilor ce au investit instanță, susținând, în esență, că acesta ar fi putut fi acordat în condițiile art. 7 alin. (5) Cap. II din Anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv „dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu personalul care beneficiază de aceste sporuri”, condiție apreciată a fi neîndeplinită. Astfel, deși intimata angajator nu neagă desfășurarea activităților de triaj, susține că nu au fost efectuate activități care să justifice acordarea sporului solicitat, respectiv participarea efectiv la aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin.

În ceea ce privește prevederile legale aplicabile, sunt de relevat următoarele:

-Art. 8 al. 5 din O.U.G. nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei : „Triajul epidemiologic din punctele de trecere a frontierei se asigură de către direcțiile de sănătate publică județene și/sau a municipiului București prin personalul propriu sau prin personal delegat/detașat din cadrul altor unități sanitare.”

Art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 Sporul pentru condiții de muncă: „Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I-VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

-Art. 7 alin. (1) lit. b) de la Cap. II din Anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017: „În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:...b) pentru condiții deosebit de periculoase: leprozerii, anatomie patologică, TBC, SIDA, dializă, recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică, psihiatrie, medicină legală, asistență medicală de urgență și transport sanitar, acordată prin serviciile de ambulanță și structurile de primire a urgențelor (UPU - SMURD, UPU, CPU), secții și compartimente de ATI, de terapie intensivă și de terapie acută,

unități de supraveghere și tratament avansat al pacienților cardiaci critici (USTACC), secții și compartimente de îngrijiri paliative, secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică, neurologie, neurochirurgie, transplant de organe, secții/compartimente pentru arși, laboratoare de radioterapie, centru pentru arși, serviciul/compartimentul de prevenire a infecțiilor asociate asistenței medicale, Institutul Național de Hematologie Transfuzională "Prof. Dr. C.T. Nicolau" București, centrele de transfuzie sanguină regionale/județene și al municipiului București, personalul încadrat în blocul operator, în punctele de transfuzii din spital, în laboratoarele de cardiologie și radiologie intervențională, în laboratoarele de endoscopie intervențională, unități de accidente vasculare cerebrale acute (UAVCA)/unitate de urgențe neurovasculare, genetică medicală, precum și medicii de specialitate chirurgicală, epidemii deosebit de grave și altele asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății, cuantumul sporului este de până la 85% din salariul de bază. Nivelul sporului se stabilește de conducerea fiecărei unități sanitare cu personalitate juridică, de comun acord cu sindicatele reprezentative semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de sistem sanitar și cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli;

....

(5) Personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică poate beneficia, în raport cu condițiile de muncă, de sporurile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și e), dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu personalul care beneficiază de aceste sporuri”.

-Hotărârea 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială", respectiv:

Art.1 „ (1) „Prezentul regulament-cadru se aplică unităților sanitare și instituțiilor publice din rețeaua Ministerului Sănătății, direcțiilor de sănătate publică, unităților sanitare din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, Institutului Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă, serviciilor/personalului medical din cabinetele medicale din structurile teritoriale de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, unităților de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciilor sociale cu sau fără cazare, unităților de asistență medico-socială, precum și unităților și structurilor sanitare al căror management a fost transferat către autoritățile administrației publice locale, creșe.

(2)Sporurile prevăzute în prezentul regulament-cadru constituie o formă de diferențiere a salarizării personalului în funcție de condițiile specifice de desfășurare a activității.”

Art. 2 „În înțelesul prezentului regulament-cadru, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a)spor pentru condiții de muncă - compensație financiară a riscurilor, acordată personalului care își desfășoară activitatea în condiții de muncă vătămătoare, periculoase, deosebit de periculoase, condiții grele de muncă, periculoase sau vătămătoare, în unități cu specific deosebit, în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc sau condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare, altitudine sau căi de acces dificile;

c)condiții de muncă deosebit de periculoase - totalitatea condițiilor de muncă care pot produce îmbolnăviri ale lucrătorilor prin expunere la agenți biologici, substanțe chimice periculoase, suprasolicitare neuropsihică deosebită și unde riscul este prezent, indiferent de utilizarea mijloacelor de protecție individuală sau colectivă, cum sunt:

(i)transmitere aerogenă, expunere biologică: TBC, HIV SIDA sau virusuri hepatită B, C, D;

(ii)agresare din partea unor bolnavi psihici;

(iii)risc de contagiune ridicat sau a unei eventuale infecții accidentale determinate de participarea în campanii de prevenire și combatere de epidemii deosebit de grave;

(iv)servicii sociale pentru copii care săvârșesc fapte penale și nu răspund penal;”.

Art. 5 „(1)Sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, pe baza următoarelor criterii:

a)înregistrarea de îmbolnăviri profesionale și boli legate de profesie ca urmare a activității desfășurate la locul de muncă;

b)existența indicilor de morbiditate în raport cu riscurile de la locul de muncă;

c)înregistrarea unor cazuri de accidente de muncă produse la locul de muncă;

d)riscul de îmbolnăvire și accidentare determinat de depășiri ale noxelor profesionale, fizice, chimice, fizico-chimice, biologice, suprasolicitarea unor funcții și sisteme ale organismului.

(5)Criteriile nominalizate la alin. (1) nu trebuie să fie îndeplinite cumulativ.”

Art. 5¹ ”Prin derogare de la prevederile art. 5, pentru sporul prevăzut în anexa nr. 2 la articolul unic lit. A pct. 9 teza a II-a, acordat pentru situația de risc epidemiologic determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, nu se eliberează buletine de determinare sau, după caz, expertizare a locurilor de muncă.”

Articol unic Anexa II lit. A pct. 1 și 9: „Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

A)Spor de la 55% până la 85% din salariul de bază:

1.personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul direcțiilor de sănătate publică, al Institutului Național de Sănătate Publică și din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie care participă efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin;

9.personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare care participă efectiv la aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin. Pe durata situațiilor de risc epidemiologic și biologic prevăzute la art. 6 lit. a), c) și d) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în contextul riscului epidemiologic determinat de răspândirea virusului SARS-CoV-2 pe teritoriul României, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare publice sau din structurile acestora, după caz, inclusiv pentru personalul de specialitate din structurile paraclinice medico-sanitare, implicat direct în transportul, recoltarea probelor biologice/testarea rapidă, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților suspecți și confirmați cu COVID-19, mărimea sporului este de la 55% până la 85% din salariul de bază;”.

Raportat la aceste prevederi legale, Curtea apreciază că deși intimata invocă eronat buletinul de expertizare a locului de muncă nr. #####, din care rezultă că membrii de sindicat își desfășoară activitatea în condiții de muncă vătămătoare, periculoase și vătămătoare, nu deosebit de periculoase, omițând prevederile art. 5¹ din H.G. nr. 153/2018, potrivit cărora, prin derogare de la prevederile art. 5, pentru sporul prevăzut în anexa nr. 2 la articolul unic lit. A pct. 9 teza a II-a, acordat pentru situația de risc epidemiologic determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, nu se eliberează buletine de determinare sau, după caz, expertizare a locurilor de muncă, aceasta a dat o corectă interpretare și aplicare dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. b) și alin. 5 Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017, respectiv a prevederilor art. unic, lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018.

Astfel, în opinia Curții, salariații reprezentați în cauză, personal contractual al unei direcții de sănătate publică, pot fi îndreptățiți, de principiu, a beneficia de sporul pentru condiții deosebit de periculoase de până la 85 % din salariul de bază pretins în condițiile art. 7 alin. (5) rap. la art. 7 alin. (1) lit. b) de la Cap. II din Anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv ale art. unic, lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, și anume dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu personalul care beneficiază de acest spor, și anume cu personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și

unitățile medico-sociale, ce a participat efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin.

Desfășurarea activităților de triaj epidemiologic din punctele de trecere a frontierei efectuată de membrii de sindicat reprezentați în cauză în baza art. 8 al. 5 din O.U.G. nr. 11/2020 nu impune însă, în opinia Curții, acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. unic, lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, potrivit art. 7 alin. 5 Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017, neputându-se reține ca îndeplinită cerința desfășurării unei activități similare celei desfășurate de personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale ce a participat efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a epidemiei declanșate de virusul SARS - CoV2 (COVID19).

În sprijinul acestei interpretări, se are în vedere că, potrivit prevederilor art. 2 din HG nr.153/2018, sporul pentru condițiile de muncă este reglementat ca o compensație financiară a riscurilor, acordată personalului care își desfășoară activitatea în condiții de muncă vătămătoare, periculoase, deosebit de periculoase, condiții grele de muncă, periculoase sau vătămătoare. Or, potrivit prevederilor art. 2 lit. c (iii), reprezintă condiții de muncă deosebit de periculoase - totalitatea condițiilor de muncă care pot produce îmbolnăviri ale lucrătorilor prin expunere la agenți biologici, substanțe chimice periculoase, suprasolicitare neuropsihică deosebită și unde riscul este prezent, indiferent de utilizarea mijloacelor de protecție individuală sau colectivă, cum sunt:...risc de contagiune ridicat sau a unei eventuale infecții accidentale determinate de participarea în campanii de prevenire și combatere de epidemii deosebit de grave;”.

Astfel cum s-a arătat, în opinia Curții, în interpretarea acestor prevederi legale nu se poate susține că activitatea de triaj desfășurată de salariații în cauză în punctele de frontieră a prezentat același risc de contagiune ridicat ca activitatea desfășurată de personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, având în vedere gradul de expunere la risc, faptul că se desfășura cu echipament corespunzător și nu presupunea neapărat interacțiunea cu persoane infectate. Potrivit Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, sporurile pentru condiții de muncă constituie o formă de diferențiere a salarizării personalului în funcție de condițiile specifice de desfășurare a activității, iar activitatea desfășurată de salariații în cauză nu a presupus contact direct cu persoane infectate pentru o perioadă de timp suficientă pentru contactarea virusului, neputându-se reține prezența riscului infectării, indiferent de utilizarea mijloacelor de protecție individuală sau colectivă, pentru a se putea interpreta că triajul reglementat de art. 8 alin. 5 satisface cerința participării efective a personalului direcțiilor de sănătate publică în aplicarea măsurilor de limitare a epidemiei de SARS - CoV2 (COVID19).

Prin urmare, în opinia Curții, personalul direcțiilor de sănătate publică județene și/sau a municipiului București ce a efectuat triajul epidemiologic din punctele de trecere a frontierei în baza art. 8 alin. 5 din OUG nr. 11/2020 din 4 februarie 2020 nu este îndreptățit la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. unic, lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, potrivit art. 7 alin. 5 Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017, acesta nedesfășurând o activitate care să prezinte același risc de contagiune ridicat ca activitatea desfășurată de personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale și neparticipând la aplicarea măsurilor de limitare a epidemiei de SARS - CoV2 (COVID19), astfel cum acestea au fost avute în vedere de legiuitor.

Raportat la aceste considerente, reiterând admisibilitatea sesizării, instanța de apel, în aplicarea prevederilor art. 2 alin. 1 din OUG nr.62/2024, va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, în interpretarea prevederilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică, ce a efectuat triajul epidemiologic din punctele de trecere a frontierei potrivit art. 8 alin. 5 din OUG nr. 11/2020 din 4 februarie 2020, este îndreptățit la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. unic, lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8

la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, potrivit art. 7 alin. 5 Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017.”

Va fi suspendată judecarea cauzei privind apelul declarat de apelanta-reclamantă #####, în numele și pentru membrii săi de sindicat reprezentați, împotriva sentinței civile nr. ##### pronunțate de #####, în dosarul nr. #####, în contradictoriu cu intimata-pârâtă #####, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr.62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea prevederilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică, ce a efectuat triajul epidemiologic din punctele de trecere a frontierei potrivit art. 8 alin. 5 din OUG nr. 11/2020 din 4 februarie 2020, este îndreptățit la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. unic, lit. A, pct.1 și 9 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, potrivit art. 7 alin. 5 Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017.

Suspendă judecarea cauzei privind apelul declarat de apelanta-reclamantă #####, cu sediul în #####, având CIF #####, în numele și pentru membrii săi de sindicat: #####, împotriva sentinței civile nr. ##### pronunțate de #####, în dosarul nr. #####, în contradictoriu cu intimata-pârâtă #####, cu sediul în #####, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Cu recurs pe durata suspendării, cererea de recurs depunându-se la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, #####, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
#####

Judecător,
#####

Grefier,
#####